

KÖZHIR

BUDAPEST

UNIVERSITAS

POLYTECHNICA

1782

B

A KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR KISZ SZERVEZETÉNEK LAPJA

XXI.évf.év 1985.12.12.

karácsonyi legenda

Egy kis karácsonyi hangulatot idéz ez a régi mese. A Nobel-díjas svéd Selma Lagerlöf tollából való, szeretettel nyújtjuk át olvasóinknak ajándékkul, búcsúzva ettől a félévtől.

Nagykarácsony ünnepe volt, mindenki a templomba igyekezett, csak nagyanyám meg én maradtunk otthon. Úgy emlékszem, egyedül voltunk az egész házban. Miért nem mentünk a többiekkel? Mert én túlságosan fiatal, nagyanyám pedig túlságosan öreg volt. Búnak adtuk hát fejünkét, hiszen nem vehettünk részt az ünnepi misén, nem láthattuk a karácsonyi fényeket.

Üldögéltünk szomorú magányunkban, amikor nagyanyám egyszer csak mesélni kezdett:

Élt valamikor egy ember, aki nekivágott az éjszakának, hogy tüzet szerezzen. Bekopogott minden házba: - Segítsetek jó emberek, feleségemnek kisgyereke született, és nagyon hideg a szobánk.

sett. Amikor tovább akart lépni, nem tudott a heverő fehér báránnyok miatt. Anyyira szorosan feküdtek egymás mellett, hogy képtelenség volt utat találni köztük. Az állatok hátán ment tehát előbbre, egészen a tűzig. A juhok közül azonban egyik se mozdult.

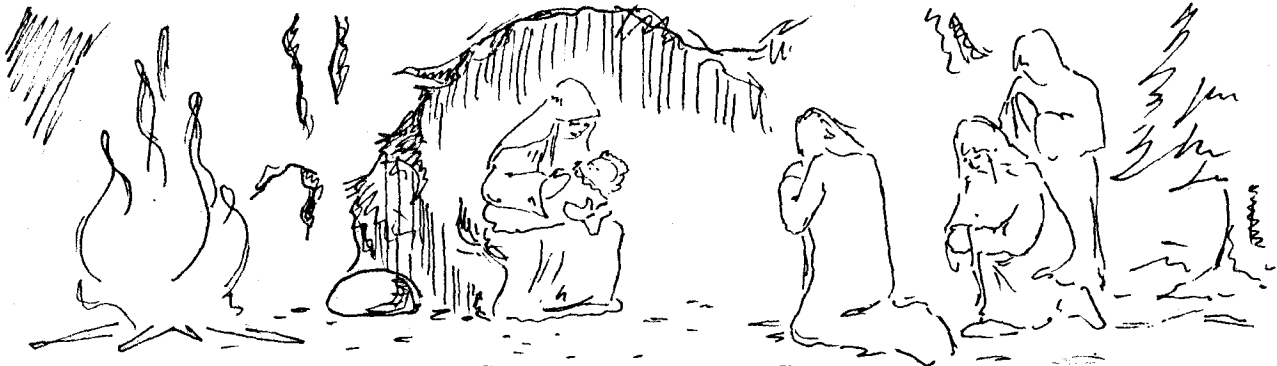
Ezidáig csendben maradtam, s hallgattam nagyanyám patakozó szavait, de most félbeszakítottam:

- Miért nem keltek fel a báránnyák? - Mindjárt megtudod, mondta, és folytatta a történetet.

Amikor az az ember a tűzhöz ért, a pásztor fölébredt. Idős volt, haragos természetű, morgorva mindenkivel. Fogta hosszú, hegyes végű botját, amit akkor szokott kezében szorongatni, ha a nyájra vigyáz, és az idegen felé vágta. A bot hosszú ívben elröpült, de mielőtt a jövevényhez ért volna, irányt változtatott, és távolabb ért földet a mezőn.

Megint közbeszóltam: - Nagyi, a bot miért nem találta el az embert?

Ő mintha meg se hallotta volna kérdésemet, tovább mesélt: - Az ember akkor odaállt a pász-

Az éj valóban mélysötét volt, az emberek aludtak, senki sem válaszolt.

Az ember tovább ment, míg végre a messzeség határán tűz fényét pillantotta meg. A szabadban lobogó láng felé tartott. A tűz körül népes nyáj és idős pásztor hevert. Aludtak.

A tüzet kereső az alvókhoz ért. Látta, hogy a pásztor lábánál három megtermett kuvasz nyújtózik. A neszre fölrezzentek, pofájukat szélesre tátották, de nem jött ki hang onnan. Az ember látta, mint borzolódik a szőr a kutyák hátán, mint villanak meg fehér fogaik. A kutyák rárohantak, s ő érezte, hogy az egyik a combjába mar, a másik a keze után kap, a harmadik meg a torkának ugrik. Az éles fogak azonban nem engedelmeskedtek, s neki a legkisebb baja sem e-

tor elé, és így szólt: - Jó ember, adj egy kis paraszt. Feleségemnek ma kisgyereke született. Tüzet kell raknom, hogy ne fázzanak.

A pásztor legszívesebben így dörgött volna: No, tihulj! -, de arra gondolt: - Kutyáim nem bántják ezt a jövevényt, juhaim nem ijedtek meg tőle, és hegyes botom messze elkerülte. Megdöbbsent és engedékennyé vált: - Végy amennyit akarsz!

A tűz majdnem kialudt már, és se venyige, se hasáb, hogy újra föllobogjon. Igaz, maradt egy halom parázs, de a jövevénynek lapátja meg edénye nem volt.

Az öreg pásztor - kárörvendőn - ismét csak bízta az idegent: - végy hát amennyit akarsz! /Közben befelé nevetett: úgyse tudsz./

A jövevény azonban lehajolt: pusztá kézzel szedni kezdte a parászt, és kabátjába rejtette. A parázs nem égette meg a tenyerét, nem perzselte össze a felültőjét. Vitte, mintha egy halom diót vagy almát vitt volna.

Én - immár harmadszor - megintcsak nem tudtam megállni: - A parázs miért nem égetett, nagyanyám?

- Megtudod azt is, várd meg a végét - szólt jószágosan, és folytatta:

- A nagyharagú, mogorva pásztor ezt látva, elcsodálkozott: - Miféle éjszaka ez? A kutyák nem marják meg az idegent, a juhok nem félnek tőle, a lándzsa elkerüli, s a tűz nem égeti meg. Újra odaintette az idegent, és megkérdezte tőle: - Mondd, milyen éjszaka ez, hogy mindenki irgalmas hozzád?

Ő azt felelte: - Ha magadtól nem jössz rá, én nem mondhatom meg neked. S máris indult.

A pásztornak eszébe jutott: nem eresztheti addig el csak úgy, ha kérdésére választ akar kapni. Félkelt hát, és követte. Amikor annak szálláshelyére értek, a pásztor rádöbrent: de hát ennek az embernek még kunyhója sincs. Egy barlangban húzta meg magát az asszony és a gyermek, rideg szirt-övezte barlangban.

Arra gondolt: a védtelen gyermek bizonyára megfagy itt. S jóllehet kőszívű volt, megindult a szegénység láttán, és elhatározta, segít a

gyermeken. Tarisznyájából hófehér, puha báránybőrt húzott elő. Odaadta az embernek: legyen takarója a kicsinek.

Ebben a pillanatban megnyittek szemei és fülei, látta, amit eddig nem látott, hallotta, amit nem hallott. Ezüstszárnyú angyalok vették körül, kezükben citra. Túlcserdülő örömmel arról énekeltek, hogy ezen az éjszakán megszületett, aki a világot megváltja majd bűneitől.

Értette már az öreg pásztor, miért nem marának a kutyák, miért nem félnek a juhok, s a lándzsa miért nem sebez.

Angyalokat látott, akármire nézett: a barlangban ültek, s a hegyeken, és röptüket búcsúhátta a boltozatos ég alatt. Seregekben jöttek az úton, megálltak a barlang bejáratánál, hogy lássák a kisdedet.

Vidámság és játék hangja töltötte be a környéket és a pásztor szívét, aki e sötétségben is látott. Boldog volt, hogy megnyittek szemei. Térdre ereszkedett, és megköszönte Istennek.

Nagyanyám itt felsóhajtott.

- Mi is láthatnók, amit a pásztor, hiszen az angyalok a boltozatos ég alatt röpködnek azóta is minden karácsony éjszakán. De mi nem látjuk őket.

Kézét a fejemre tette:

- Jól jegyezd meg, amit elmondtam, mert olyan igaz, ahogyan te engem látsz, én meg téged.

gyakorlat a VW-nál

A bogárhátú Volkswagenről szóló történet után most ígéretemhez híven a többi élménnyel is szeretném megismertetni a KÖZHÍR olvasóit.

Gyakorlatom első két hetében a VW gyár vevőszolgálati műhelyében voltam. A javítást itt specializálódott csoportok végzik. Egy-egy csoport 2-3 főből áll, amelyek többnyire egyedül dolgoznak. Munkahelyük nem egy szerelőakna, hanem egy hidraulikus emelőpad. Ezzel, valamint a mindig rendelkezésre álló célszerszámokkal nagyon kényelmesen és gyorsan tudnak dolgozni. Engem a sebességváltós csoportba osztottak be, egy cseh-szlovák IABSTE gyakornokkal együtt. Feladatunk kizárólag a sebességváltók és kuplungok cseréjéből állt. A javítási módszer ugyanis az, hogy a fődarabokat nem ott javítják a műhelyben, hanem elküldik vissza a hajtóműgyárba felújítani. Azonban, ha nem volt cserélhető fődarab, akkor is el tudták végezni a szükséges javításokat. Az ismeretlen adatokat a műhelyben található mikrofilmekről vették.

Ezt követően a vevőszolgálat beiskolázási részébe kerültem, ahol fejlődő országokból jött kollégáimmal az új típusok főegységeinek működését tanulmányoztuk.

Itteni kollégáim nálam jóval több gyakorlati tapasztalattal rendelkeztek. Egy skerra-leonei srác tudatta az oktatóval, hogy miként kell ronggyal a főfékhenger tömitését pótolni, hogy azért az autó ne teljesen fék nélkül menjen.

Az oktatás után kerültem a Festő-és szerelő berendezéseket tervező osztályra. Itt az volt a legjobb, hogy akkor csinálhattam üzemlátogatást, amikor akartam, mert az osztály az egész gyár területére tervezett berendezéseket. Csak szólni kellett valamelyik kollégának, és elkezdtek a szolgálati biciklivel szétnézni.

Itt volt szerencsém a közeljövőben megjelenő új PASSAT néhány rajzát megismerlni, mivel épp akkor tervezték az új gyártósort. A rétegvonalas vetületekből nem sokat tudtam kihámozni, mert még egymásra is rajzolták őket, hogy

az M 1:1-es léptékben elférjenek a közel 2x4 m-es rajzlapon.

Az AUDI-ról viszont megtudtam, hogy a 100-as és 200-as modelljeit a jövő évtől horganyozott karosszériával állítja elő, amelyre 25 év garanciát vállal.

Igaz még nem horganyozott karosszériájú, azonban új 1986-os modelleket alkalmam volt kipróbálni. A gyár dolgozói egy reklámakció keretében kipróbálhatták az összes VW-t és AUDI-t. Én egy 16 szelepes SCIROCCO-t meg egy AUDI 100 QUATTRO-t választottam a sajnos igen rövid, 6 km-es próba útra. Az AUDI-t már szűrületben vittem el így a kísérő- aki az autóval kapcsolatos kérdésekre válaszolt- megkért, hogy kapcsoljam be a lámpát. Önkéntelenül oda nyúltam, ahol a Zsiguli lámpakapcsolója, s így a blokkolásgátlót kapcsoltam be. Rögtön rám is szoltak, hogy kapcsoljam ki. Ezen elcsodáltam, hiszen ha valaki egyszer hozzá szokott a blokkolásgátlóhoz, akkor igen veszélyes lehet, ha kikapcsolják. Ám, mint megtudtam, sokkal veszélyesebb is lehet ha be van kapcsolva, ugyanis a lényegesen jobb fékhatás miatt jogosan félnek a hátulról jövő nem blokkolásgátlós autóktól.

Legnagyobb autós élményem azonban a „ Nemzetközi Autókiállítás ” volt Frankfurt -ban. Erről azonban jobban szeretnék szavak helyett néhány képet mutatni, ha a gépem és az OFOTÉRT is úgy akarja.

Török István

A mérnök

Ül, rajzol, tervez.
Áll, vizsgál, szervez.
Mér és mér.
Am ha munkaideje
lejár, szalad...
robotolni.
Másodállás, GMK,
kutatások.
És szegénység...
.....
Semmi anyagi?
Csak erkölcsi?
Érvényesülés?
Majd egyszer...
Család?
Csak éjjel.
Pihenés?
Nyugdíjban.
.....
Te állam,
te ország,
te társadalom,
mit gondolsz,
mit vársz,
mit kívánsz?
.....
Újat, felfedezést,
eredményt?
.....
Tudd meg,
ha nem becsülöd,
nem ismered el,
a" gépezet "csődöt mond!

Tóth Jenő

Ser-Joe kalandjai

III.A legnagyobb kaland

Mint hogy önbiztatására teljesen visszanyerte rég elvesztett önbizalmát, s hogy dicsekvő szavait tett kövesse, eszeveszett lövöldözésbe kezdett. Mikor már csak egy tölténye maradt a tárban, nagyszerű ötlete támadt.

- Neglátjátok, én még a saját fegyverem elől is el tudok ugrani, olyan egyedüli reflexeim vannak!

Megállt. Batyuját lábai elé vetette. A pisztolyt megfordította, s baljával is megmarkolta a tust. Jobb hüvelykjét a ravaszra helyezte. Szíve a torkában lüktetett, de érezte, hogy ő áll a helyzet magaslatán.

Lába alá nézett, hogy meggyőződjék róla,

nincs semmi akadálya, hogy félre ugorjon.

Remegő ujját megfeszítette, s lassan nyomni kezdte a ravaszt.

A forró nyári napokon szinte egybemosódik a horizont. Azonban a hömpölygő fata morgana sem tudja láthatatlanná tenni azt a kőoszlopot, mely a préri közepén áll, melyet a hálás utókor emeltetett. Az oszlop teteje az ég felé néz, szimbolizálva ezzel is, hogy itt az élet annak a munkásságára támaszkodik, aki e helyütt lehelte ki az utolsó slukk levegőt.

Nehogy a nemzetek összevesszenek, ki fiát is illeti a dicsőség, neve nincs a kőbe faragva.

A többnyelvű felirat hűvösen ennyit közöl csak:

„Az ismeretlen bandita emlékműve”.

/Hócza Kálmán/

SZOC-TÁM**HÍZOKURÁN**

Úgy tűnik, a körülményekhez képest viszonylag megnyugtatóan rendeződik a szociális támogatás görbngyös utakat megjárta ügye. Megerkezett a Művelődési Minisztériumból az a levél, mely a jövedelemigazolások téves kiállításából származó bonyodalmakat hivatott rendezni.

Eszerint a minisztérium - a KISZ KB-val egyetértésben - úgy határozott, hogy a támogatás értékét meghatározó tényezőket - tehát a jövedelemhatárokat, a kompenzációs tényezőt - változatlanul meghagyja. Ez azt jelenti, hogy a támogatás meghatározásakor a kiegészítésnél vidékiek esetén 3700.-, helybenlakóknál 3000.- Ft a mérvadó, a kompenzációs tényező 88 %, a támogatás végösszege pedig - az egy főre eső jövedelemmel együtt - nem haladhatja meg a 4400.-, illetve 3700.- Ft-ot. Továbbra is érvényes, hogy az adható minimális támogatás 200.- Ft lehet. Az új jövedelemszámításból adódó többletet a Pénzügyminisztérium biztosítja.

Az utasítás karunkat a következőkben érinti:

Februárban a szokásos ösztöndíjszavazás mellett ismét tartunk tanulóközi szoc. tám. szavazásokat is, természetesen EDJB és KDJB ülésekkel egyetemben. Itt már az új igazolások alapján számolt összegekről kell dönten.

Lehetőség van viszont arra, hogy előleget is kapjanak a hallgatók. Ennek megfelelően azok, akik eddig nem részesültek szociális támogatásban, de az új rendelkezés alapján már jogosultak, függetlenül attól, hogy eddig kaphattak volna-e, most a szeptemberben szokásos számítási rendszer szerinti előleget kapnak visszamenőleg egész szeptemberig,

amely összeg már a decemberben kiosztásra kerülő pénzben megjelenik.

A végelszámolás tavasszal, az új tanköri szavazások lefolytatása után történik meg. Ekkor azoknak is - szintén szeptemberig - rendezik a különbözeteiket, akik jelenleg a régi igazolásuk alapján kapnak szociális támogatást, de az új alapján esetleg már nagyobb összegre jogosultak, ha a tankörök megszavazzák nekik.

Felhívom mindenkinek a figyelmét, hogy amennyiben a februári szavazáson számára meg-

határozott összeg kisebb, mint amit eddig támogatásként, vagy most előlegként kapott, annak a kettő közötti különbözete vissza kell fizetnie. Ez a visszafizetés viszont csak decemberig visszamenőleg érvényes, tehát a szeptember, október, november havi eltérést nem kell kiegyenlíteni, est szintén a Pénzügyminisztérium biztosítja.

Összességként: ha bonyodalmak után is, de helyre áll a korábbi rend a szociális támogatások területén, a februári szavazások után mindenkinek szeptemberig visszamenőleg rendeződik a járandósága, s végeredményben még a pénzünk is több egy kicsit.

Komosák Miklós

kari érdekvédelmi felelős

MEGSZÜLETETT

... Az első évfolyam

KISZ - VEZETŐSÉGE

1985. XII. 4-én este. Helyszín: a Landler-Színház. A titkos szavazás eredménye:

Titkár: Tóth Jenő 154. tk.

Vezetőség: Gidai Gabriella 152. tk.

Balla László 152. tk.

Nagy Erika 152. tk.

Kollár Zoltán 156. tk.

Skarbit József 154. tk.

Sikeress pályafutást kívánunk nekik!!!

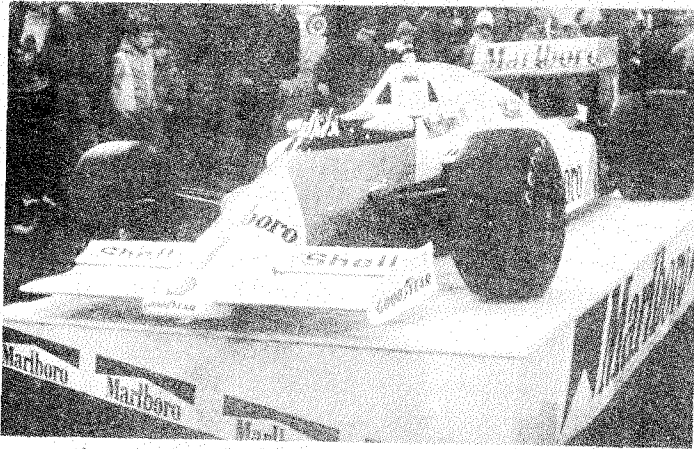
apróság

A minap moziban voltam. A hirdókeretében több ált. iskolást, alsó és felsőtagozatost megkérdeztek ünnepekről, Petőfiről, Kossuthról, a világháborúról, és Hitlerről. A kérdések talán több, mint a felére helyes választ adtak a gyerekek, ám a nézők minden választ harsány nevetéssel fogadtak. Had kérdeztek meg valamit:

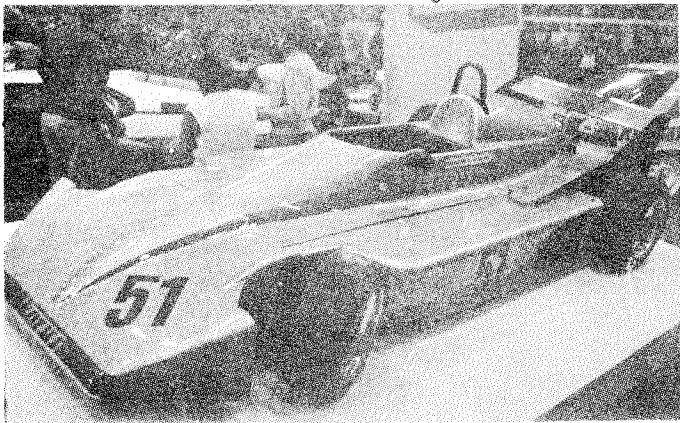
Ti felnőttek, ti mindent olyan jól tudtok ?

Toti

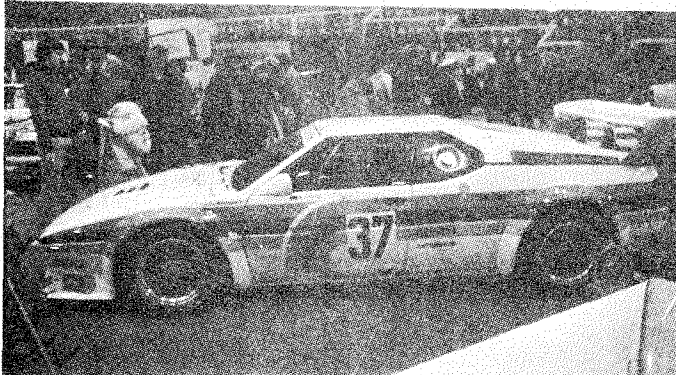
FORMÁK

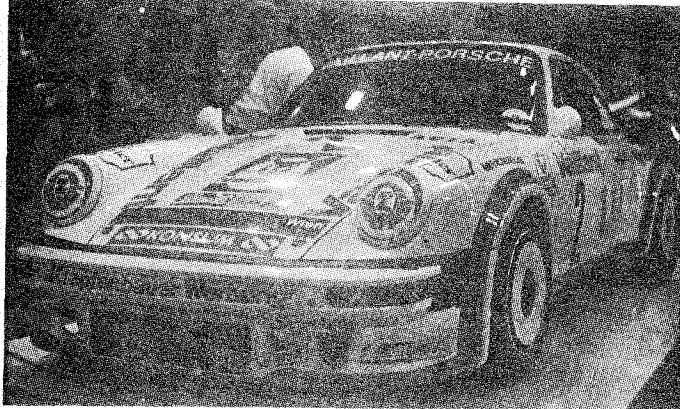
A Király a főhelyen. Csak 700 LE-t irtak ki mellé. Vajon mennyi lehet valójában?

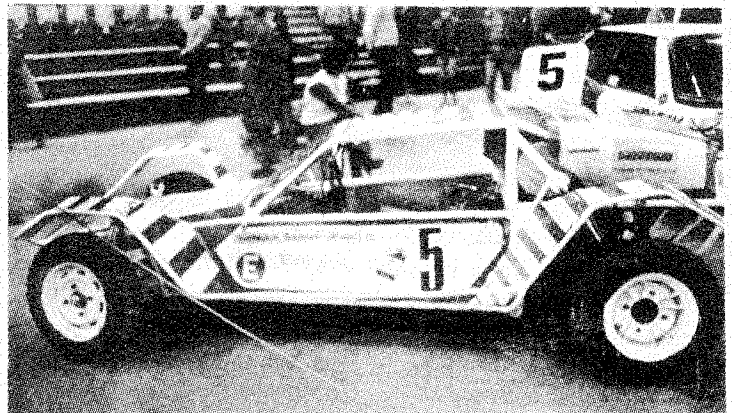
Egy szép Forma Easter az IKARUS-tól

Egy tömény AUTÓ. BMW M1

Egy igazi Porsche versenyautó

Hanula Barna Ladája is az egyetemé

Három napig volt nyitva a Budapest Sportcsarnokban az I. Lagyar Versenyautó Kiállítás. Autók, fények, tömeg, profi módon összeállított standok, versenyek, bemutatók. Szemképráztaó show a laikus tömegnek, keserű szájíz a szakmai ??? közönségnek.

Ugyan sokan tévedtek a kapuhoz olyanok, akik az Aranykaput keresték /nem esoda, az volt kiírva/, de a kíváncsi tömeg is könnyen odatalálhatott. Szombaton a Csarnok parkolójában az amatőr és profi versenyek egymást érték, vasárnap délutánra már csak odabent volt igazi látványosság. /kivéve a bejáratnál álló kamionokat, buszokat, amelyek szintén a versenysportot szolgálják szorgos hétköznapjaikon/.

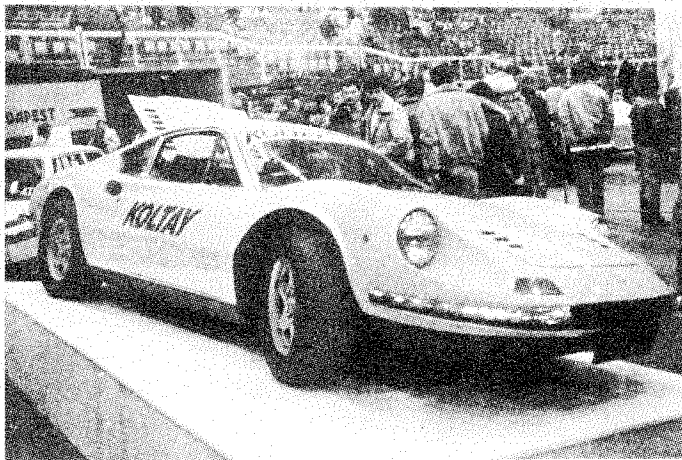
A közönség tájékoztatása az eredményjelzőn látható feliratok és a műsorfüzet ellenére kissé hiányos volt, de az igazán érdeklődők mindent megtalálhattak - csak idő kellett hozzá. Kissé másképp is el tudtam volna képzelni a kiállítás elrendezését. Így például: renben van, hogy helyszűke miatt az alagsorba kényszerültek a motorok. De az utóbbi évek egyik legnagyobb motorversenyzője /Drapál/ talán megérdemelte volna, hogy emlékkiállítása jobban szem elé kerüljön, mondjuk a küzdőtér valamelyik sarkába.

Még két panasz:

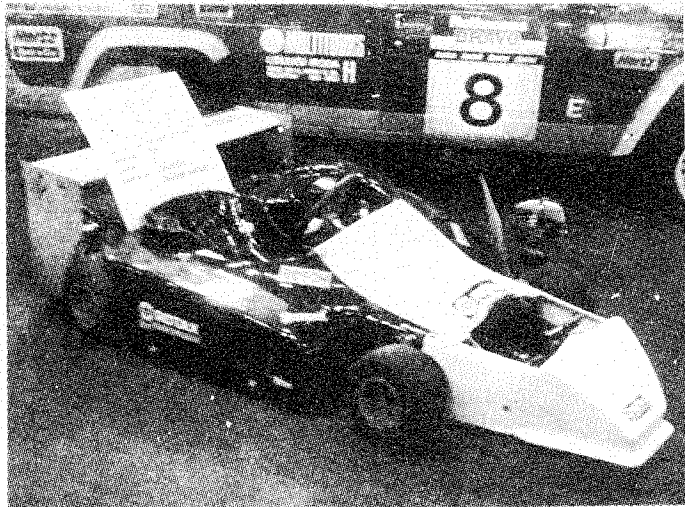
A szűk hely és a rosszul elhelyezett „zöldövezet” és madzagkordon miatt nehéz volt csak a gépekről készíteni fényképeket. /Elég sokan próbálkoztunk ezzel./

Másik: Akit csak a szép fényezés, az áramvonalas külső érdekelt, az megtalálta amiért jött. Aki viszont szeretne volna látni, mitől megy úgy a Forma 1-es MP 4, az semmi újat nem tapasztalhatott, sőt egyes „komoly” lapokban /pl. Autó Motor/ többet is találhatott már.

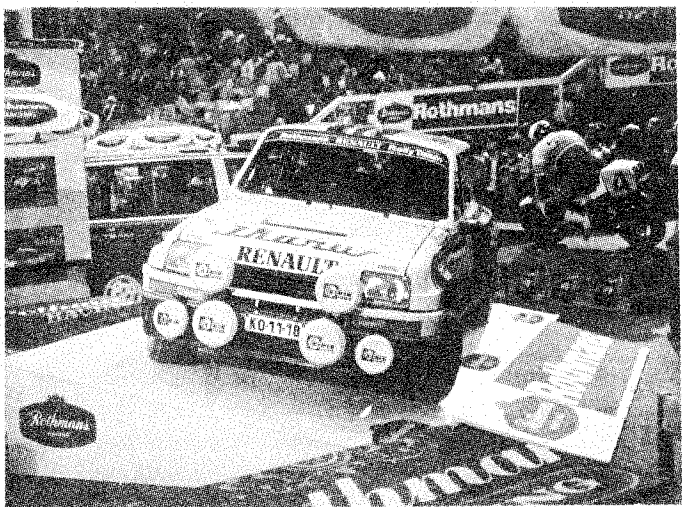
Ennyit arról, ami nem tetszett. A nekem tetsző dolgokról pedig beszéljenek a képek.

Többen ezt a Ferrarit találták legszebbnek

Kicsi de... Végsebessége 268 km/h .
250 cm³-es Rotax Forma gokart.

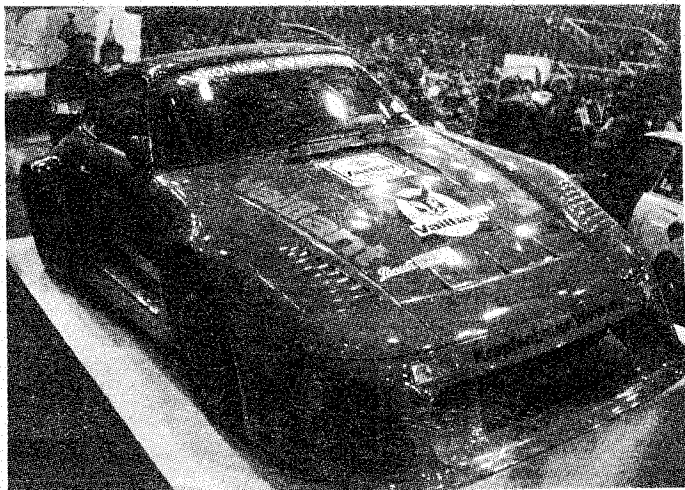
Perjancz egyik Renaultja

A Rothmans-stand volt a legprofibb módon berendezve. Alpin V6

Polczér Miklós Trabantból készült crossautója
/ BME MHSZ /

Ez a Porsche nem versenyre készült,
utcai kivitel

TÖRTÉNET

A VONATON

A szituációt már bizonyára mindenki átélte egyszer. A MÁV-nak többfokozatú a fűtési rendszere, így a fülkékben vagy meg lehet fagyani, vagy hőgutát kap az ember. A gyorsvonatokra ez utóbbi a jellemzőbb...

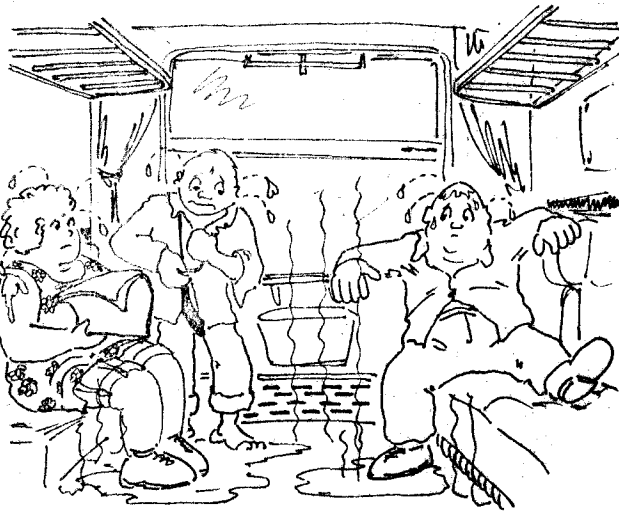
Az emberek leülnek az indulás előtt még kellemesen hűvös vagy inkább hideg kupéba. Mikor aztán a vonat nekilendül és a generátorok beindulnak, a higanyszál rendületlenül emelkedni kezd. A játék elindul.

20 C° fok környékén levetik a kabátokat, valaki megtapogatja az ülés alatti csöveket, és mosolyával elégedetten summázza a többieknek: fűtenek!

Néhány fokkal később már mindenki otthonosan érzi magát a langyos ülésen.

25 fok tájékán lekerülnek a pulóverek, mellények és egyéb felsőruházatok. Valaki megjegyzi, csak úgy magába: de beindult!

28-hoz közeledve már mindenkiről levándoroltak az utolsó mozdítható tartalékok, az arcok

kivörösödnek, a székek lassan felforrósodnak. Megtörténik az első kísérlet egy cipő levételére.

30-at elhagyva az emberek érdeklődve próbálják kifűrkészni a többiek - a melegről alkotott - gondolatait, de figyelmük egyre lanyhul. Megindulnak az első segélykérő pillantások az ajtó fölötti fűtéskapcsoló felé. Legördülnek az első izzadságcseppek, az utolsó lehetséges gombok is kigombolódnak. Az eddig olvasó vagy

beszélgető embereknek is lassan felőrldik az energiája.

35-öt elérve a küzdelem egyre gyötrelmesebb, Fújtatások, lihegések hangjai töltik be a levegőt. Az izzadságfoltok egyre gyarapodnak, terjednek. Az emberek kétségbeesve tekintgetnek egymásra, vizióikban a kalauz vállapos angyalként állítja meg a mindent elsöprő meleget.

És ekkor, az utolsó percben megtörténik a csoda.

Valaki feláll, bocsánatkérően a többiekre néz, halkán megjegyzi: egy kicsit - azt hiszem - meleg van! és lekapcsolja a fűtést.

Mozdulatait megvető tekintetek kísérik végig. Ó, te puhány féreg, hát nem bírasz ki egy kis szenvedést. Most; ezekben az energiaszegény időkben, mikor oly nagy kincs a meleg, te sajnálnál embertársaidtól egy utazásnyi boldogságot. Hát tudod mit: FAGYJ MEG!

-KL-

PÁRBESZÉD

- Ne haragudsz mán, hódas megállítlak! Dorozgatós vadzs bajban vadzsok. A szüleim börtönben vannak. Nem ismerek itt senkit. Kincs edzs fillírem se. Segícs mán rajtam. Sopronba kéne ejutnom. Vonatra kéne a píz.

- Nem kérdem hogy kerülpsz ide, de szívesen segítek hazajutni. Gyere, elmegyünk az állomásra, veszek jegyet, feladlak a vonatra, a kalauz majd vigyáz rád.

- Meg aztán éhes is vadzsok. Adzsál mán píz, ne lédzs ilyen!

- Milyen vagyok? Mondom testvér, megveszem a jegyedet.

- Ide add a píz a kezembe. Nadzsón éhes vadzsok. Ne lédzs mán ilyen..., had edzske!

- Az előbb még utazni akartál, de ha éhes vagy, veszek neked tejet, zsemlet.

- Adzs káját! Píz adzs! Jól van, híj meg a Hiltonba és fizess háromszászér!

- Én még sosem voltam a Hiltonba. Az én napi kajám is csak tej meg zsemle. Nem akartalak megalázni. Annyit adok amennyit magannak.

- Píz adzs, te hülye! Nem érted? Sajnálod tülem?

- Nem. Vonatjegyet, kaját adok szívesen.

- Elmísz azs anyádba,... /káromkodások helye/.....

Danka

RAJZHÉT

Hideg őszi szél fúj, s lehull a falevél
Vadlibák húznak az égen dél felé
Amott is repül egy kisebb verébcsoport
Búsán feledék a jólétű nyarat
Csak a Duna vize csordogál még szépen
Int a madaraknak: „gyertek tova vélem
Menjünk el innen együtt le délre
Itt csak a fagy marad bosszúból télre”

Rövidebb a nappal, s hosszú lett az éjjel
Egyetemisták nótáznak vig kedéllyel
Előttük a rajzhét, mögöttük a nyár
A badacsonyi jó bort feledni kár
Igy vélik mindnyájan, s isznak még erre
Nem is mennek ők már ma éjjel semerre

Am akad egy legény ki nem enged bornak
Ki elé hideg sört hiába hoznak
Nem is marad soká, hazamegy hamar
Másnap korán reggel rajzolni akar
Elővesz papírt, nézi feladatát
Csapággal számolja hülyére magát?
Emígyen mereng kis időt magában
Káromkodás villan itt-ott szavában
Jó isten se tudja mi vesz erőt rajta
Hogy szép, okos fejét számolásra adja
Kiszámol ő mindent mi csak elé kerül
Mire végez, szép lassan álomba merül

Még a nap is ágyában szendereg
Mikor legényünk a rajzterembe ered
A portás csak ámul, midőn suhan tova
Diákok nyolc előtt nem járnak még oda
Meg is rázza fejét, nem hisz a szemének
Orvoshoz kéne mennie öreg fejének

Elérkezett péntek, a beadási határ
Nyálazza a tollát a bős rajztanár
A legényünk kész van, rajzát már viszi
Szép is, jó is, ahogyan ő ezt hiszi
Estére fáradtan dől be az ágyba
Egy nagyot aludni ez az őssz vágya
Éjszakai álma nem éppen rózsás
Pelverri álmából az agyrázkódás
Nem betegség ez, csak lüktet a szive
S hánytorgó fejét az ágy kapja telibe
Borús álma éppen a rajzról folyt
Midőn csodás műve a kazán előtt volt
Zúgó agyában már új remény nem akadt
S a kazán ajkán végső gúnykacaj fakadt

Toti

Rólunk is szól

A kari pártvezetőség nov. 23-án tárgyalta a kari sajtó helyzete című napirendi pontot, Az ülésre meghívott volt Dr. Pálmai Géza docens, aki éveken át szerkesztette a Kari Híreket, és lapunk felelős szerkesztője, Kelemen László is. Az előterjesztő Stukovszky Zsolt, a vezetőség tájékoztatási felelőse volt. Mintegy másfél órás konstruktív vita után az alábbi határozatok születtek:

KARI HIREK

A kari pártvezetőség javasolja a kar vezetésének, hogy vizsgálja meg milyen igény és munkavállalási szándék tapasztalható az oktatók és a dolgozók részéről a Kari Hírekkel kapcsolatban. Javasolja továbbá, hogy ennek alapján pontosítsa a lap profilját.

KÖZHÍR

A Közhír összességében betölti funkcióját, a kari Kisz-szervezet politikai céljait szolgálja. Bevált a kari pártvezetőség által több éve alkalmazott indirekt irányítási forma. A szerkesztőség jól végzi munkáját, megfelelő kari és diák jelleget ad a lapnak. A kari pártvezetőség javasolja az állami és társadalmi szervezetek vezetőinek, hogy gyakrabban éljenek a lapon keresztüli tájékoztatás lehetőségével, nyújtsanak segítséget a kari ügyek megjelenítéséhez. A Közhír szerkesztőségének javasoljuk, hogy nagyobb szerepet vállaljon a kari közvélemény formálásában, Jobban mutassa be a kari KISZ-szervezet tevékenységét, mutassa be, segítse a döntési folyamatokat.

KIPUFOGÓ

A Kipufogó vidám ballagó magazin jól teljesíti feladatát, színesen mutatja be a kar, az egyetem életét, a diák élet eseményeit. Szerkesztése évek óta magas színvonalú, ennek, valamint a jól szervezett terjesztésnek köszönhetően az egyetem egyik legkeresettebb és leg-sikeresebb ilyen jellegű lapjává vált.

/St./

K É R D Ő Í V

Először is megköszönjük a kari pártvezetőségnek a rólunk készített jellemzést. Sajnos be kell vallanunk, hogy nem minden olyan szép és jó, mint írják. Kb. 1/3-ára csökkent szerkesztőségünk nem tudott olyan színvonalon működni, mint az előző félévekben. Ezen javítani akarunk. Szerettünk volna valami rosszat is hallani magunkról. Igen rosszat, mégpedig két okból: az egyik az, hogy ha minden szép és jó akkor ott valami nincs rendben, a másik pedig az, hogy újságunkon javítani csak úgy tudunk, ha mások is segítenek ebben. Éppen ezért a hátsó oldalra egy kérdéssort helyeztünk.

Kérünk mindenkit, akiben egy csöppnyi türelem is van az emberi /jó/érzésnek, az ragadjon tollat, ceruzát, töltsse ki az itt következő kérdőívet, és ha még ekkor sem lankad tettekeszsége, dobja be a J aulában elhelyezett dobozba, a kollégiumban lévő levelesládák közül a KÖZHÍR névre hallgatóba, vagy bármely más módon juttassa el szerkesztőségünkbe. Nekünk ez fontos lenne!

KÖSZÖNJÜK !

1. Megkapod-e rendszeresen a KÖZHÍRT ?

igen-nem

2. Hiányzik-e, ha nem jut el Hozzád ?

igen-nem

3. Mikor olvasod az újságot ?

órán

szünetben

otthon

buszon, villamoson...

4. Hol kezded az olvasást ?

az első oldalon

az utolsó oldalon

5. Tetszik-e a külalak ?

igen-nem

6. Érdemes-e tartalomjegyzéket készítenünk ?

igen, a rajz miatt

igen, mert kiemel néhány fontos cikket

nem

7. Szükség van-e a fotókra ?

igen-nem

8. Tetszik-e az új /kísérleti/ címloldal, vagy maradjon a régi?

9. Miről olvasol szívesen ? /Állítsd sorrendbe/

kultúra

irodalom

KISZ

szakma

elmélgedések

riportok, beszámolók

10. Mit olvasol szívesebben ?

Riportok

Irodalomsarok

Start

„Aggremek”

Tanárportrék

Hírek, információk

KB jelenti

KV jelenti

Apróságok

11. Szerzel-e hasznos információkat a KÖZHÍRből ?

igen-nem

12. Elég probléma-feltáróak-e cikkeink ?

igen-nem

13. Van-e „kedvenc” író a KÖZHÍR hasábjairól ?

.....

14. Melyik cikk tetszett legjobban az elmúlt évben ?

.....

15. Miről szeretnél olvasni ?

.....

16. Egyéb észrevételeid:

.....

.....

.....

.....

- KÖZHÍR -

Szerelen

- Elhiszed?

- Hihetetlen!

- Félisz?

- Az időtől!

- Szeretsz?

- Szeretlek!

- Vársz?

- Igen!

- Sokáig?

- Az első kereszt-
utcaig!

Banika

BUDAPEST

UNIVERSITATIS

1782

POLYTECHNICA

KÖZHÍR

Kiadja a BME és a Közlekedésmérnöki Kar KISZ szervezete

Felelős kiadó: Boros András
Felelős szerkesztő: Kelemen László
Főszerkesztő: Nauner Csaba

Készítették: Pásztor Csilla, Tóth Jancsi,
Tóth Jenő, Rada Zsolt, ~~Sombi~~
FOTO: Illés Árpád, RAJZ: Szemi

Itt zabált és semmi értelmet se csinált:
Zelena F.